

Ο Χορός των Πολιτικών Χαρακίρι: η Υπόθεση Ζαχόπουλου

(δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία, 19-01-2008, στήλη *Εν-Στάσεις*, σ. 10 - http://www.enet.gr/online/online_fpage_text/dt=19.01.2008,id=76622064).

του ΒΙΚΤΩΡΑ ΤΣΙΛΩΝΗ*
victor.tsilonis@intellectum.org

«Καίσαρα τώρα ησύχασε με προθυμία τόση
δεν σ' έχω εγώ σκοτώσει»
(ο Βρούτος πριν αυτοκτονήσει)
«Ιούλιος Καίσαρ», Σαίξπηρ

Η υπόθεση Ζαχόπουλου ακολουθεί πιστά τον άρρητο κανόνα ότι σπάνια οι πολίτες πληροφορούνται το αληθινό υπόβαθρο των συνταρακτικών υποθέσεων της πολιτικής ζωής του τόπου, αφού μολονότι υπερβολικά πολλά έχουν λεχθεί και έχουν γραφεί, ελάχιστα έχουν στην πραγματικότητα αποκαλυφθεί. Έτσι, οι πολίτες-τηλεθεατές έχουμε ακούσια μετατραπεί για μία ακόμη φορά σε ευτραφείς ιχθείς που παρασέρνονται τότε από 'δω και τότε από 'κει μέσα στη δίνη αντίρροπων ρευμάτων, ανίκανοι να βρούμε την ουσιαστική πορεία των πραγμάτων.

Παρά τις αρχικές προσπάθειες να υποβαθμιστεί η υπόθεση και να παρουσιαστεί ως μια «απλή» απόπειρα αυτοκτονίας ενός δυστυχούς γενικού γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού, η βουστροφηδόν εξέλιξή της και οι νέες πτυχές που καθημερινά δημοσιοποιούνται υπό το ειδησεογραφικό ημίφως, την έχουν αναγάγει σε μείζον θέμα της επικαιρότητας, ικανό να σύρει στην αφάνεια όλα τα άλλα «ήσσονος» σημασίας συμβαίνοντα (ποια είναι άραγε σήμερα αυτά;).

Αναμφίβολα, η καθολική κυριαρχία της εν λόγω υπόθεσης δεν θα μπορούσε να διαρκέσει τόσο πολύ χωρίς την απόπειρα αυτοκτονίας του Χρήστου Ζαχόπουλου,

κατόπιν την δεύτερη απόπειρα του δικηγόρου Ηρακλή Κουτελίδα και την εμπλοκή στην υπόθεση βουλευτών του ΛΑΟΣ, έπειτα το ζήτημα του δημοσιογραφικού απορρήτου για το διευθυντή του γραφείου τύπου του πρωθυπουργού κ. Ανδριανού

αναφορικά με το πρόσωπο που του παρέδωσε τον ψηφιακό δίσκο (*sic* DVD): εσχάτως δε, χωρίς τη ρήξη του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου με τον Θέμο Αναστασιάδη και τον εμφύλιο στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» με αφορμή την τελευταία τροπή της υπόθεσης και προφανώς αφανείς τους ριζικούς λόγους της σύγκρουσης.

Έτσι, η υπόθεση Ζαχόπουλου αποκτά εξέχον δημοσιογραφικό, και όχι μόνο, ενδιαφέρον, ιδιαίτερα αν θεωρηθεί ως αφορμή ή σημείο εκκίνησης μιας ενδελεχέστερης ανάλυσης άλλων καίριων θεμάτων, όπως οι σχέσεις των ΜΜΕ με την εξουσία, η άσκηση και η διαφθορά της πολιτικής, ο ρόλος και η λειτουργία των έντυπων μέσων σήμερα, η διαφάνεια στις κρατικές επιχορηγήσεις για τον πολιτισμό, και ακόμη-ακόμη τα αίτια που μπορεί να ωθήσουν σήμερα κάποιον στην αυτοκτονία.

Σ' αυτό το τελευταίο ζήτημα αξίζει να σταθούμε περισσότερο, αφού πιστεύω ότι η υπόθεση δεν θα έπαιρνε την συγκεκριμένη τροπή αν ο Χρήστος Ζαχόπουλος και ο Ηρακλής Κουτελίδας ενέδιδαν στις πιέσεις και δεν επιχειρούσαν ν' αυτοκτονήσουν (ανεξάρτητα ενδεχομένως από το αν η μια μπορεί να θεωρηθεί ως «αληθής» και η άλλη ως «ψευδής» απόπειρα) .

Αναντίρρητα πάντως, οι δύο απόπειρες αυτοκτονίας προκάλεσαν μεγάλη αίσθηση, όχι μόνο ως ασυνήθιστα συμβάντα για τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία, αλλά και ως τραγικά επεισόδια της ίδιας υπόθεσης. Ωστόσο, και οι δύο επίδοξοι αυτόχειρες δεν αποφάσισαν ν' αυτοκτονήσουν από ντροπή, επιχειρώντας ένα ελληνικής παραλλαγής και ιδιοσυγκρασίας αποτυχημένο χαρακίρι, αλλά μόνο και μόνο επειδή δείλιασαν μπροστά στο βάρος των επαπειλούμενων αποκαλύψεων και των πιθανών συνεπειών (άσκηση ποινικών διώξεων, φυλάκιση κ.τλ.).

Συνεπώς, παρά τη δεδομένη συμπάθεια προς τους επίδοξους αυτόχειρες, η πράξη τους δεν θα πρέπει να συγγέεται με ηρωικά ιδεώδη ή να κρίνεται ως ηθικά επαινετή, αφού δεν ήταν η αιδώς, αλλά ο τρόμος που κυριάρχησε στις πράξεις τους. Εξάλλου, όπως σημειώνει και ο Σερ Τόμας Μπράουν στο *Religio Medici* (sect. 44): «είναι γενναία πράξη να περιφρονεί κανείς τον θάνατο. Αλλά αν η ζωή είναι πιο τρομερή από τον θάνατο, τότε η αληθινή ανδρεία είναι να τολμάς να ζεις».

*δικηγόρος, υπ. δρ Νομικής ΑΠΘ, αρχισυντάκτης του περιοδικού Intellectum